

Sygn. akt *X GC 75/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Grażyna Urban</i>
Protokolant:	<i>Aleksandra Ciesińska</i>

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2016 roku sprawy

z powództwa: **A. P.**

przeciwko: (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki A. P. kwotę 2.000,00 (dwa tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 kwietnia 2016 roku;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) znosi pomiędzy stronami wzajemnie koszty procesu.

SSO Grażyna Urban

Sygn. akt: X GC 75/16

UZASADNIENIE

Powódka A. P. prowadząca działalność pod nazwą P.H.U. (...) wniosła pozew domagając się od (...) S.A. zasądzenia kwoty 10.000 zł oraz nakazania pozwanemu złożenia oświadczenia na stronie internetowej Krajowego Rejestru Długów oświadczenia: „oświadczam, iż brak było podstaw do powiadomienia Krajowego Rejestru Długów Biuro (...) S.A. o niezapłaconych zobowiązaniach A. P. P.H. U. (...) w stosunku do (...) w W.”. Nadto domagała się zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu roszczeń powódka wskazała, że prowadzi działalność między innymi w zakresie sprzedaży hurtowej i detalicznej samochodów osobowych. Wyrokiem z dnia 25.03.2015 Sąd Rejonowy w Rybniku oddalił powództwo (...) S.A. przeciwko powódce o zapłatę kwoty 1.082 zł. Wyrok uprawomocnił się 30.05.2015 roku. W październiku 2015 roku odmówiono powódce zawarcia umowy leasingu z uwagi na informację gospodarczą w Krajowym Rejestrze Długów o istnieniu zadłużenia powódki. Dzięki podjętym natychmiast działaniom wpis został usunięty. Z tego tytułu powódka domaga się zadośćuczynienia w związku z naruszeniem jej dóbr osobistych w związku z bezpodstawnym zgłoszeniem informacji o zadłużeniu. Wskazała powódka, że roszczenie wywodzi z art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. Podniosła, że zadośćuczynienie musi mieć charakter kompensacyjny i spełniać funkcję represyjną. Ujawnienie informacji było działaniem niezgodnym z prawem. Naruszone zostały dobra osobiste powódki a szczególności jej cześć i dobre imię w rozumieniu art. 23 k.c. wpływające na renomę w obrocie gospodarczym.

Ujawnienie informacji doprowadziło do rozpowszechnienia negatywnych informacji na temat powódki, podważenia jej reputacji i wiarygodności w obrocie gospodarczym.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów. Przyznała, że w rzeczywistości zamieściła informację o zadłużeniu w (...), która w jej mniemaniu była prawidłowa. Powódka nie odniosła się do wezwania, jakie przed dokonaniem wpisu zostało do niej przesłane. Niezwłocznie po otrzymaniu od pełnomocnika powódki prawomocnego wyroku, pozwana wystąpiła z wnioskiem o wykreślenie wpisu zadłużenia. Działania pozwanej miały na celu uzyskanie od powódki należnej składki OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Dokonując wpisu pozwana działała w ramach obowiązującego porządku prawnego. Nie doszło do naruszenia dóbr osobistych powódki w rozumieniu obiektywnym. Nie wskazała powódka, aby ujawnienie informacji wpłynęło na jej wizerunek, a szczególności, aby utraciła w ten sposób płynność finansową, czy aby odmówiono jej zawarcia umowy. Nie doszło także do uszczerbku majątkowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wyrok oddalający powództwo wniesione przez pozwaną, a dotyczące zapłaty składki ubezpieczeniowej w kwocie 1.082,00 zł, uprawomocnił się 30 maja 2015 roku. Wynika to z akt sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Rybniku pod sygnaturą akt: VI GC 755/14. Pozew w tej sprawie został wniesiony 10 września 2012 roku.

Jednocześnie już po uprawomocnieniu się wyroku, w czerwcu 2015 roku pozwana złożyła wniosek o wpis informacji gospodarczej dotyczącej PHU (...). W dniu 23 czerwca 2015r. została ujawniona informacja o zobowiązaniu na kwotę 1.082,00 zł z tytułu „umowy ubezpieczenia”. Wpis ten został usunięty z rejestru z inicjatywy powódki, na wniosek pozwanego dopiero 6 października 2015 roku.

dowód: informacja (...) z 18.05.2016r. k. 78

Wcześniej wezwanie do zapłaty składki z 23 kwietnia 2012r. przesłane zostało na adres ul. (...) w R., gdzie pozwana nie prowadziła już działalności. Dopiero kolejne wezwanie powołujące się na prawomocny wyrok i wskazujące na zagrożenie przekazania informacji do Biura (...) z 17 czerwca 2014 roku zostało przesłane na adres przy ul. (...) w R. i skutkowało prawidłowym doręczeniem A. P. nakazu wydanego w postępowaniu elektronicznym. Pozwana prowadzi działalność pod adresem ul. (...) w R.. W Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej ujawniony jest także adres dla doręczeń ul. (...) w R..

W październiku 2015 roku, z uwagi na umieszczenie w Krajowym Rejestrze Długów informacji o niezapłaconym przez pozwaną zobowiązaniu na kwotę 1.082,00 zł, w chwili przystąpienia powódki do ubiegania się o zawarcie umowy leasingu, uzyskała ona informację, że umowa nie zostanie z nią zawarta tak długo jak wpis nie zostanie usunięty. Z kolei brak umowy leasingu skutkujący brakiem finansowania, spowodowałby utratę przez powódkę zaliczki wpłaconej na poczet ceny zakupu samochodu. Nikt z pozostałych kontrahentów i instytucji finansujących działalność pozwanej nie pozyskał wiadomości o wpisie informacji w (...), choć takie zagrożenie istniało. Po odmowie zawarcia umowy leasingu powódka i jej pełnomocnik podjęli działania w celu wyjaśnienia czego dotyczy wpis i dopiero na ich wniosek powódka spowodowała wykreślenie informacji z (...). Ostatecznie doszło do zawarcia przez powódkę umowy leasingu. Powódka od 10 lat prowadzi działalność gospodarczą i posiada wypracowaną dobrą reputację wśród kredytodawców i klientów.

dowód: zeznania świadka M. P., zeznania powódki

Wskazane okoliczności wynikały z dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały i zeznań, które Sąd uznał za wiarygodności w całości.

Sąd zważył.

Powódka roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia oraz zamieszczenie oświadczenia wywodziła z art. 24 k.c., który stanowi, że ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się

naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Niewątpliwie zwrócenie się przez powódkę o zamieszczenie w rejestrze prowadzonym przez biuro informacji gospodarczej danych o wymagalnym zobowiązaniu powódki w sytuacji, kiedy wyrok oddalający powództwo o zapłatę kwoty wywodzonej na podstawie tego samego stosunku został oddalony, było działaniem niezgodnym z prawem.

W art. 15.1 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 roku o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych wskazano iż informacja musi dotyczyć wymagalnego zobowiązania. W sytuacji, kiedy oddalono powództwo wywiedzione przez pozwaną przeciwko powódce, nie posiadała ona względem powódki wymagalnego zobowiązania. Złożenie zatem wniosku o zamieszczenie informacji w stosunku do powódki było działaniem sprzecznym z prawem. Tak też stwierdził Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 21 maja 2010 roku (sygn., akt: I ACa 430/10) wskazując, że: zamieszczenie w rejestrze prowadzonym przez biuro informacji gospodarczej danych o wymagalnym zobowiązaniu dłużnika jest działaniem zgodnym z prawem tylko wtedy, gdy zobowiązanie to rzeczywiście istnieje i jest wymagalne.

W dalszej części przywołanego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Krakowie wskazane zostało iż: ustawa o udostępnieniu informacji gospodarczych przyznaje dłużnikom szczególne i inne od ogólnych środki ochrony prawnej, co nie wyłącza ochrony zainteresowanej osoby na podstawie art. 24 k.c. Z tego względu roszczenie powódki, było co do zasady uprawnione.

Pozwana zarzucała, iż żadne konkretne dobro powódki nie zostało naruszone, ponieważ ostatecznie do zawarcia umowy leasingu doszło. Sąd nie podziela tego zapatrywania. Powódka jest osobą od 10 lat prowadzącą działalność gospodarczą. Przez ten czas zdołała wypracować sobie pozycję jako osoba rzetelna, regulująca zobowiązania, o czym świadczy brak innych wpisów w rejestrze prowadzonym przez biuro informacji gospodarczej. Pozycja wiarygodnego przedsiębiorcy jest istotna w sytuacji, kiedy powódka korzysta z finansowania przez banki i instytucje leasingowe. W tym kontekście niespodziewane powzięcie informacji, o ujawnionym wpisie pozwanej jako osoby, która nie uregulowała wymagalnego co najmniej od 60 dni zobowiązania w chwili, kiedy powódka zamierzała podpisać umowę leasingu, niewątpliwie nadszarpnęło jej pozycję jako klienta instytucji finansującej, stanowiąc naruszenie jej dobrego imienia jako rzetelnego przedsiębiorcy. To z kolei wymusiło na pozwanej podjęcie dalszych szybkich działań, aby nie utracić wpłaconej zaliczki. Dopiero bowiem po interwencji powódki, pozwana złożyła wniosek o wykreślenie informacji o zobowiązaniu. Doszło zatem do naruszenia dobra osobistego pozwanej polegającego na wizerunku uczciwego przedsiębiorcy, podlegającego ochronie.

Nie doszło do uszczerbku majątkowego, ponieważ ostatecznie umowa leasingu została z powódką zawarta, a banki nie powzięły informacji o wpisie, który w rejestrze przez ponad 3 miesiące bezprawnie figurował, choć na takie zagrożenie powódka wskazywała.

Powódka domagała się zadośćuczynienia w kwocie 10.000 zł wskazując na funkcję kompensacyjną i represyjną, jaką ta kwota wobec sprawcy miała stanowić. W żadnym jednak wypadku powódka nie uzasadniła, dlaczego właśnie kwota 10.000 taką funkcję spełnia, w jakiej relacji pozostaje do sytuacji powódki jako osoby, której dobro zostało naruszone i dlaczego jest to kwota adekwatna w sytuacji, kiedy tylko w jednym przypadku instytucja finansująca uzyskała wiadomość o ujawnionej bezprawnie informacji. Ustalając zatem wysokość zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę przeciętne odczucie społeczne, zgodnie z którym kwota 2.000 zł nie jest sumą bagatelną i oscyluje w granicach połowy przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Pozwana w żaden sposób nie uzasadniła, aby adekwatne do naruszenia jej dobra osobistego było zadośćuczynienie wyższe. Rozmiar doznanej krzywdy z powodu zamieszczonej informacji sprowadzał się w istocie do jednego zdarzenia, którego skutki szczęśliwie dla powódki udało się niezwłocznie naprawić, dlatego w ocenie Sądu brak jest podstaw do przyznania zadośćuczynienia w kwocie wyższej niż 2.000 zł, co powinno rekompensować doznany przez pozwaną dyskomfort związany z sytuacją ujawnienia informacji i koniecznością podjęcia przez nią działań zaradczych.

Za nieuzasadnione Sąd uznał żądanie powódki dotyczące zamieszczenia w krajowym rejestrze długów oświadczenia o treści wskazanej w pozwie. Ustawa z 9 kwietnia 2010 roku o udostępnieniu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych szczegółowo reguluje jakie informacje w rejestrze są zamieszczane i udostępniane. Odnosi się to do informacji dotyczących wiarygodności płatniczej. Ustawa szczegółowo reguluje jakie informacje są ujawniane, a informacje usunięte mogą być przechowywane jedynie jako archiwalne i przetwarzane dla celów statystycznych. Brak jest zatem ustawowej podstawy, aby w rejestrze prowadzonym przez biuro zamieścić oświadczenie dotyczące informacji archiwalnej, gdyż przepisy nie przewidują zamieszczania tego rodzaju oświadczeń. Z tej przyczyny, ponieważ tego rodzaju oświadczenia nie są przedmiotem informacji określonej w ustawie, roszczenie powódki odnoszące się do zamieszczenia oświadczenia w Krajowym Rejestrze długów było bezzasadne.

Z powyższych względów, na podstawie art. 24 k.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

Jednocześnie na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd biorąc pod uwagę, iż roszczenie powódki było co do zasady uprawnione, a jego wysokość w zakresie żądania objętego punktem 1 pozwu zależna była od oceny Sądu, zniósł pomiędzy stronami wzajemnie koszty postępowania.

SSO Grażyna Urban